תלמוד לומר וכתב לה מכל מקום –

It teaches us, saying; 'and he writes to her', in any event

Overview

ר' יוסי teaches that even though the תורה עורה, nevertheless it includes other things as well, since the חורה also writes וכתב לה - as long as it is written; it does not matter on what. ספר כיוסי continues that we only include things that are similar to a ספר and therefore we exclude anything which has a רוה חיים and eats. 1 תוספות explains that the פסוק of וכתב לה וכו' forms a כלל ופרט וכלל .

מוספות asks:

ואם תאמר ואימא וכתב² כלל³ ספר פרט⁴ ואין בכלל אלא מה שבפרט⁵

And if you will say; but let us say that 'וכתב' is a כלל, and 'ספר' is a פרט, and the rule is that the כלל contains only that which is included in the פרט, so one should be able to write a מוספר וספר פרט.

מוספות answers:

ויש לומר ונתן חזר וכלל -

And one can say that by saying the word ונתן, the תורה added a - כלל

תוספות responds to an anticipated difficulty:

אף על גב דלא מייתי אלא כללא קמא הכי נמי אשכחן בפרק קמא דקידושין 8 (דף כא,ב) ארע ארע ארע ארע מייתי אלא כללא קמא הכי נמי אשכחן בפרק קמא קמא (ונתן ס (ונתן ס (ונתן ס)), only the first (וכתב ס (ונתן ס)), nevertheless this is not a difficulty, for we also find something similar in the first מסכת קידושין ס (אומר שייתא of מסכת קידושין מסכת קידושין מסכת קידושין מסכת קידושין אומר פרק

מרצע⁹ אין לי אלא מרצע מנין לרבות הסול וכולי תלמוד לומר ולקחת כל דבר הניקח ביד -

 $^{^{1}}$ This seems like a כלי of a כלי ופרט וכלל, where we are מרבה anything which is כעין הפרט. See later in תוספות.

² The פסוק (in פסוק (תצא] דברים (דברים (תצא) states, וָכָתַב לָּה סֶפֶּר כְּרִיתָת וְנָתַן בְּיָדָה וגו'

³ A כלל or 'general' statement is more inclusive. The word וכתב indicates that as long as one writes the כשר, regardless of what he writes it on.

⁴ A פרט or 'detail' is restrictive. The word ספר indicates that one may write the טס only in a ספר (parchment).

⁵ The rule is that when the חורה writes a כלל (here פרט followed by a פרט (here פרט), it means that we follow the פרט exclusively and we do not include or add anything more than the specified פרט.

⁶ The word כלל is a נכחן is a יכלל; and he shall give her (the גע) without defining what the גע should be.

 $^{^{7}}$ We now have a (כלל (ופרט (ספר) ברט (וכתב) כלל (וכתב). The rule is that by a כלל ופרט של anything which is similar to the אין בו רוה חיים ואינו אוכל. See footnote # 1.

⁸ See 'Thinking it over'.

⁹ The פסוק (in עבד עברי (דברים (דברים אָת הַמַּרְצֵע וְנָחַהָּה בְאָזְנוֹ וגו') states, אָת הַמַּרְצֵע וְנָחַהָּה אָת הַמַּרְצֵע וְנָחַהָּה בְאָזְנוֹ וגו', regarding an עבד עברי who wants to remain past his seven years of servitude; that the master has to bore a hole in his ear. The ברייתא is deriving that one may use other means besides a ערצע to bore this hole.

'It says in the mord מרצע (awl), I would only know מרצע, from where do we derive to include the סול (peg), etc., the פסוק teaches by saying ולקחת (and you shall take), anything which can be taken in the hand'. This concludes the ברייתא ולא מייתי בברייתא כללא בתרא -

But the ברייתא does not cite the last כלל (only the first כלל) -

ובסוגיא דהתם מוכח דכלל ופרט וכלל קא דריש10 ונתת11 באזנו חזר וכלל: However in the סוגיא there it is evident that we are expounding a כלל ופרט וכלל; that with the words of 'ונתת באזנו' וגו' repeats another כלל (in order to include other items besides a מרצע).

Summary

Sometimes they will omit mentioning the last כלל ופרט וכלל even though it is a כלל ופרט וכלל.

Thinking it over

How is a question (such as why are we not mentioning the last כלל) resolved, 12 by showing that this same problem exists elsewhere?!

¹⁰ We see from there that even though it is obvious from the גמרא that we are expounding a כלל ופרט וכלל, and nevertheless the ברייתא failed to mention the last כלל; we can say the same here that even though the last כלל mentioned explicitly, nevertheless the ברייתא here is basing its לימוד on a לימוד.

¹¹ It would seem that the last כלל is [באזנו]. See the גמרא there and the marginal note in מסורת הש"ס ו.

¹² See footnote # 8.